

خطبة : من حقوق المصطفى الحذر من معصيته

דרשה ראשונה

אחת מזכויותיו של הים יברך אותו ויעניק לו שלום

השבח לאל, זה מספיק, ושלום לעבדיו שבחרו

הו המוסלמים, ומה שנכלל בצייתנותו של הנביא, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, הוא לחזור אליו כשיש מחלוקת.

אללה אומר

היזהר מאי ציות לשליח, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, וההכרח למלא אחר פקודותיו

הו אתם המאמינים, צייתו לאלוהים וצייתו לשליח ולאילו המצווים על הפקודה מכם. אם אינכם מסכימים לגבי משהו, החזירו אותו לאלוהים ולשליח אם

. אתם מאמינים באלוהים וביום האחרון שעדיף לפרש טוב יותר

אבן אל-קיים, שאלוהים ירחם עליו, אמר: אנשים מוסכמים פה אחד שהתגובה לאלוהים, כבוד לו, היא להגיב לספרו, ולהגיב לשליח, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, הוא להגיב לו בעצמו בחייו, ולשנה שלו אחרי מותו.

אז דע, שאלוהים ירחם עליך, שאלוהים אלקיך ציווה עליך דבר גדול

(אלוהים ומלאכיו מתפללים על הנביא, אתה מאמין, התפלל וברך אותו בשלום),

:והנביא, יהי רצון שתפילת האל ושלומו עליו, דחק באומה להגדיל את תפילתם ושלומו עליו ביום שישי

אחד הימים הטובים ביותר עבורך הוא יום שישי, אז תעשה בשבילי הרבה מאוד תפילה, כי התפילות (שלך מוגשות לי

הו אלוהים, ברך את עבדך ואת שליחך מוחמד, ותהיה מרוצה מחבריו, הח'ליפים, ויהיה מרוצה מהחסידיים ומהבאים אחריהם לצדקה עד יום הדין

הו אלוהים, הוקירו את האיסלאם והמוסלמים, השפילו פוליתאיסטים ופוליתאיסטים, השמידו את אויביכם את אויבי הדת, והעניקו ניצחון לעובדיכם המונותאיסטים. עלינו ההגזמה, המגיפה, ההשתלה והזנות, רעידות האדמה, הצרות והצרות, מה שנראה ומה נסתר, מארצנו בפרט, ועל שאר המדינות המוסלמיות בכלל, הו רבוננו של עולם. אוי אלוהים, הרם את המגיפה מאיתנו, אנחנו מוסלמים

העם: ירא אלוהים, יתנשא, ויקר לו על עררן, ויתן לכולם את זכותו, כי זה מן הצדק שאלוהים ציווה, ואין לזלזל באנשים את חפציהם, ולא לחטוא על מקלקל הארץ.

אהובתי: החדית 'היה בשתי דרשות שהתחוללו על ניסי הנביא, יהי רצון שתפילת האל ושלום עליו, והגיע הזמן שנדבר על זכויותיו של שליח אצילי, אשר אין לו כל טוב אלא כיוון את האומה אליו, ואין שום רע אלא הזהיר אותה מפני זה, אשר אלוהים הביא אותנו מחושך לאור, אשר הוא רחום עלינו יותר מאמהותינו ואבותינו.

ומכיוון שמעמדו של הנביא, יהי רצון שתפילת האל ושלום עליו, היה בדרגה זו אצל אדונו, והצורך של העם בו היה בדרגה זו, אלוהים הורה על נביאו, יהי רצון שתפילת האל ושלום עליו, מערכת של זכויות וחובות המסדירים את היחסים המחייבים אותם אליו באופן מדויק, ללא עמימות או חשד.

זכויות אלה כוללות זכויות הקשורות להיבט של המסר שנשלח, וחלקן קשורות לאיש השליח, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, בהעדפה ובכבוד מאלוהים.

טקסטים רבים בספר אלוהים, אלוהים אדירים ושמש נביאו, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, הובהרו, פורטו והבהירו את ההיבטים של אותן זכויות.

זכויות אלה בשלמותן הן העיקרון השני של הדת המקורית, כפי שמעידה אמירתנו: "אני מעיד שאין אלוהים מלבד אלוהים, ואני מעיד על כך שמוחמד הוא שליח האלוהים".

לכן, היה צורך בכל מי שהשמיע עדות זו, ואלוהים מגנה דת זו להקיף זכויות אלה בידע, ולעמוד בהן באמונה, במילה ובמעשה, שכן זהו חוזה אמונה בו אמונת המשרת מתרחשת רק

צער שהרבה מוסלמים בימינו בורים מאוד בזכויות אלה, ולכן אתה רואה אותם משני צדדים מנוגדים מבחינה זו:

או שהוא מזניח את מימוש הזכויות הללו שאלוהים הטיל על האומה, ולכן הוא לא נותן לו משקל ולא אכפת לו.

הדרשה השנייה

או חדשן מהודר שמתחפש למתינות, מתמסר למה שיצר, מתוך מחשבה שבאמצעות מה שהוא עושה - דברים שחידשו מבחינה זו הוא עשה טוב, וכי זה מוביל למה שאלוהים ייעד על זכותו של נביא מוחמד שלנו, שלום וברכות אלוהים עליו, ושני הצדדים, המקרה של בעליהם, אשמים. בעוד שהציבור הרחב של הבעלים של שני הצדדים הללו הציב אותם במה שבבורותם לדעת את אותן זכויות באופן הנדרש בחוק, חובה להכיר את אותן זכויות ולדעת את הדרך ליישמן.

הזכויות המגיעות לנביא, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, על כל חבר באומה זו הם עשרה, והם כדלקמן:

האמונה בנביא, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, היא הראשונה בזכויות שיש למוסלמי.

אמונה בשליח: להאמין לו, לציית לו, וללכת לחוקו.

עניינים אלה הם עמודי התווך שעליהם מבוססת האמונה בנביא, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, ונדרשת הבהרה של עניינים אלה כאשר אנו מאמינים בנביא, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום.

באשר לאשרורו, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, ישנם שני דברים גדולים הקשורים אליו: אחד מהם הוא: אישור נבואתו וכנותו במה שהעביר על אלוהים, וזה ספציפי עבורו, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום.

כמה דברים נופלים תחת הוכחה ואישור זה, כולל:

האמונה בכלליות המסר שלו לכל השמים, תשכח אותם ומשגעתם, האמונה שהוא אחרון הנביאים, והמסר שלו הוא סוף המסרים, האמונה שהמסר שלו הוא העתק של מה שקדם לחוקים, והאמונה שהוא, יהי תפילת אלוהים ושלום עליו, העביר את המסר והשלים אותו, והוביל את האמון וייעץ לאומו עד שעזב את הלילה שלו עד שהוא הלך.

אמונה בחוסר הטעות שלו, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, ואמונה בזכויותיו בניגוד למה שהוזכר קודם, כמו אהבתו וערצתו, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום.

השנייה: "להאמין במה שהוא הביא, ושהמה שהוא בא מאלוהים זו זכות שיש לעקוב אחריה. זו חובה עליו, השלום וברכות האלוקים עליו ועל כולם."

יש לסמוך על הנביא, שיהיה עליו תפילת אלוהים ושלום, מכל מה שסיפר על אלוהים, הנעלה, הנעלה, מהחדשות על מה שקודם, והבשורה על מה שיבוא, ומה מותר מותר ואסור אסור, ומאמין שכל זה הוא [מאת האל הכל יכול. ומה שהוא מדבר מתוך אהבה * אינו אלא גילוי שמתגלה] [אלנג'ם].

הוא אללה, ברך את נביא מוחמד שלנו ואת משפחתו וחבריו, והפוך אותנו בקרב משפחתו ומפלגתו ... למוצלחים בעולם הזה ובעולם הבא.

באשר לממד: העם: ככל שמעמדו של הנביא גדול יותר, כך גדלות זכויותיו, והכרזנו על מיטב הבריאה אי פעם, ולכן זכויותיו גדולות, ומי שמגשים אותן, יזכה בפרס גדול על כך. החדית 'עדיין קשור בזכויותיו של מוחמד הנביא שלנו, מאת אדונו, כמיטב התפילה וההגשה.

מגורים משותפים מוסלמים: אחת הזכויות החשובות ביותר של הנביא, יהי רצון שתפילת האל ושלום עליו, היא בעקבות סוננה שלו, קורא לה, מפיץ אותה בקרב אנשים ומגן עליה.

הוא אלוהים, תן הצלחה לכל שליטי המוסלמים לשפוט את ספרך, להוקיר את דתך ולהפוך אותם לרחם על נתיניהם.

אדוננו, תן לנו טוב בעולם הזה ובעולם הטוב ויציל אותנו מייסורי הא

עובדי אלוהים, אלוהים מצרף צדק, חסד ונתינת קרובי משפחה, ואוסר על מוסר, רוע ודיכוי. הוא ממליץ עליך כדי שתזכור.

את הדרשה הכין מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בעשרים לחודש ראבי אל-עוואל, 1442, בעיר ג'ובייל, בממלכת ערב הסעודית.

מתרגם דרשות עבדול רחמן

כתובת המייל שלך “ fatmtaslam11@gmail.com